

● Interview met Clemens Schellens ●

René Suiker

We hebben een nieuwe voorzitter binnen CompUsers. Elders in dit nummer zal Ton Valkenburgh, want zo heet hij, zich voorstellen. Ook elders in dit nummer geven we een terugblik op de ALV, alwaar Ton als voorzitter gekozen is, maar welke geleid werd door onze vertrekkende voorzitter. Met hém, Clemens dus, kijken we nu terug.

Hoe ben je hieraan begonnen?

Ik ben aanvankelijk door Henk van Andel erin gepraat. Henk van Andel, die jarenlang onze voorzitter is geweest en thans nog erelid is, zocht een opvolger.

De vice-voorzitter was daartoe door omstandigheden niet beschikbaar en Henk kende Clemens nog uit de tijd dat ze samen bij de HCC werkten.

CompUsers is een leuke club, een actieve vereniging waar veel gebeurt. Het was wel van het begin af aan duidelijk dat ik niet alle taken die Henk uitvoerde ook zelf zou uitvoeren. Ik was voornemens meer te delegeren en minder zelf te doen.

Hoe kijk je er op terug?

Ik ben trots op CompUsers. De relatie met HCC loopt op het moment wat minder fijn, maar CompUsers is inderdaad een leuke club gebleken, met enthousiaste mensen, met goede ideeën waar aangepakt wordt.

Dit blijkt bijvoorbeeld goed als we de CompUfair afsluiten. In een mum van tijd is alles afgebroken, opgeruimd en wordt er gelijk geëvalueerd. De **CompUfair** is een mooie activiteit en we hebben met de SoftwareBus een mooi blad.

We hebben net als veel verenigingen natuurlijk het probleem dat alle organisatie berust bij een beperkte groep mensen en we zullen moeten blijven investeren in de goede sfeer en het interessant houden voor onze vrijwilligers. Ook als het bestuur veel tijd en energie moet steken in de relatie met HCC moeten we wel onze vrijwilligers blijven motiveren, stimuleren, koesteren.

Waar ben je het meest trots op?

Er zijn een aantal dingen die we met z'n allen bereikt hebben, maar ik denk dat het belangrijkste toch is dat we onze eigen kritiek georganiseerd hebben.

We hebben te maken met een heel loyaal kader, maar iedereen heeft wel eens iets waarbij hij of zij het niet helemaal met de gang van zaken eens is. We kunnen in onze vereniging deze kritiek verdragen, we vinden het zelfs van belang om goed te blijven communiceren.

Verder ben ik ook heel trots op de goede sfeer in de vereniging, vooral dankzij het loyale en enthousiaste kader en ik ben ook trots op de strategie discussie die we hebben gehad, zowel wat de uitkomst betreft, als het pad dat we hebben gevolgd. Ten slotte vind ik dat we een goed collegiaal bestuur hebben, dat bestuurt, maar niet dicteert, en de mensen ruimte biedt om zelf invulling te geven aan plannen en taken.

Wat had je achteraf liever anders gedaan?

Het liefst waren we er in de discussie met HCC goed uitgekomen. Een jaar of vier geleden zijn we zelf het gesprek aangegaan, omdat we de problemen niet wilden laten voortbestaan. Je zou kunnen zeggen dat het kort geding niet nodig was, maar ik denk dat dit uiteindelijk wel tot een verandering heeft geleid, waarmee we hopelijk in de toekomst samen verder kunnen.

Wat wil je je opvolger meegeven?

Vooral niet te veel, want Ton moet het vooral op zijn eigen manier doen. Het is goed voor een vereniging, als een voorzitter op zijn tijd plaatsmaakt voor een ander, zodat elke keer weer andere punten verbeterd kunnen worden. Zo kun je vernieuwend blijven. Het is voor Ton belangrijk om te weten wat we gedaan hebben, bijvoorbeeld de strategiediscussie met uitkomst, maar: doe er vooral je eigen ding mee.

Wat was je belangrijkste les?

Hoe een persoonlijk klik, of juist gebrek daaraan, een proces kan maken of breken. Voor mij is integriteit daarbij heel belangrijk. Binnen het bestuur van CompUsers was er een geweldige klik, waardoor alles vrij snel afgestemd kon worden, terwijl toch ieder zijn/haar eigen invalshoek had, eigen sterktes en eigen punten.

We kwamen er altijd uit, met respect voor elkaar en elkaars mening. Gelukkig is het geen club van jaknikkers, maar dat heb ik al gezegd toen ik het had over het organiseren van de eigen kritiek.

Helaas was de klik met de gesprekspartners van HCC wat minder aanwezig. Hopelijk lukt het Ton beter om hier een succes te bereiken.

Wat ga je nu doen?

Ik ga gewoon door met werken, krijg wat meer tijd nu om dat niet te laten opstapelen, voor mijn gezin en ook wat meer rust in mijn hoofd. Verder ga ik eens rustig mijn eigen administratie op orde brengen.

Ik zal CompUsers zeker een warm hart toe blijven dragen en waarschijnlijk zien jullie me nog wel eens langskomen op een evenement.

En mijn abonnement op de SoftwareBus houd ik ook.